

**ŽBOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT BIH
OSNOVNI SUD BRČKO
BROJ: 96 0 P 084704 14 P
BRČKO, 01.02.2016 .godine**

U IME BRČKO DISTRIKTA BiH !

Osnovni sud u Brčko Distriktu, po sudiji Obradović Aleksandri, odlučujući u pravnoj stvari tužiteljice Š.A., kćeri A., ..., zastupana po punomoćniku S.M., advokatu iz Kancelarije ..., protiv tuženog S.M. sina N., iz ..., zastupanog po punomoćniku M.O., advokatu iz B., radi povjere i izdržavanja mldb. djeteta, nakon glavne, usmene i nejavne rasprave održane dana 01.02.2016. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Malodobna S.A., rođena ... godine u B., u vanbračnoj zajednici tužiteljice Š.A., kćeri A. i tuženog S.M. sina N., povjerava se na zaštitu, vaspitanje i odgoj majci Š.A..

Obavezuje se tuženi S.M. da na ime doprinosa za izdržavanje svog malodobnog djeteta S.A. mjesečno plaća iznos od 150,00KM, na ruke tužiteljice Š.A. počev od 09.12.2014.godine kao dana podnošenja tužbe, pa ubuduće i to svakog prvog do petog u mjesecu, sve dok ova obaveza po zakonu bude trajala ili dok ova presuda ne bude izmijenjena ili ukinuta, sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presud, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Dana 09.12.2014.godine tužiteljica je podnijela tužbu protiv tuženog, a radi izmjene odluke o povjeri mldb. djeteta .

U tužbi je navela da je sa tuženim živjela u vanbračnoj zajednici od 25.02.2012. godine do 06.10.2014. godine. Navela je da je tokom vanbračne zajednice rođeno jedno dijete i to kći S.A., rođena ... godine u B.. Navela je da su po zasnivanju vanbračne zajednice odnosi bili skladni , ali da je ubrzo došlo do narušavanja odnosa između njih što je sve dovelo do prestanka vanbračne zajednice 06.10.2014.godine. Navela je da od prekida vanbračne zajednice njihova malodobna kći živi sa njom, koja se o njoj brine, čuva, vaspitava i izdržava, da žive kod njenih roditelja.

Navela je da je ona nezaposlena i bez vlasitite imovine, da nema nikakvih redovnih primanja, a da je tuženi zaposlen i da ostvaruje mjesečna primanja u iznosu od oko 750,00KM i kao otac dužan njihovom mldb. djetetu pomagati i izdržavati, pa je kod ovog suda podnijela tužbu sa prijedlogom da sud donese presudu kojom će se njihovo maldobno dijete povjeriti njoj na brigu i staranje uz doprinos tuženog za izdržavanje u iznosu od 150,00KM mjesečno.

Tokom postupka je ostala kod navoda iznesenih u tužbi, te je njen punomoćnik i u završnom izlaganju predložila da se tako opredijeljen tužbeni zahtjev usvoji.

Tuženi je u odgovoru na tužbu osporio dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na povjeru mldb. djeteta tužiteljici kao majci, navodeći da je tužiteljica nezaposlena, da živi od pomoći roditelja, a da je otac tužiteljice bolestan, dok on sa druge strane ima dovoljno prostora za nesmetan razvoj malodobnog djeteta, da je brižljiv otac i emotivno vezan za svoje dijete, a da će mu u odgoju djeteta pomagati i njegova porodica, pa predlaže da sud malodobno dijete parničnih stranaka povjeri njemu kao ocu, a "u suprotnom" osporava visinu izdržavanja koju potražuje tužiteljica. Naveo je da je visina izdržavanja previsoko opredijeljena jer tuženi nema nekretnina u svom vlasništvu jer živi kod roditelja. Naveo je i to da je zaposlen i da ostvaruje mjesečnu platu u iznosu od 483,26KM, a da 279,20KM ima kredit. Nadalje predlaže da ukoliko sud svojom odlukom povjeri mldb. dijete njemu kao ocu, predlaže da se tužena obaveže za izdržavanje u iznosu od 50,00 KM mjesečno. "Iz opreza" podnosi i protivtužbu kojom traži da se njihova mldb. kći povjeri njemu kao ocu, a tužena obaveže da mjesečno doprinosi njenom izdržavanju u iznosu od 50,00KM.

U toku postupka, kao i u završnom izlaganju je punomoćnik tuženog ostao kod istih navoda, a navodeći da je odlučna činjenica od koje zavisi odluka suda u ovom postupku dokazana vještačenjem, a to je da su odnosi u porodici tužiteljice narušeni zbog alkoholizma i da su te činjenice "prema zaključku vještaka prijeteće za dijete", a imajući u vidu da se dijete adaptiralo na obje sredine, a da sa jedne strane postoji činjenica alkoholizma, da dijete treba povjeriti tuženom kao ocu, cijeneći i činjenicu da je porodica tuženog u boljoj ekonomskoj situaciji. Troškove postupka nije tražio.

U dokaznom postupku pred sudom su saslušane parnične stranke, saslušana je M. M. Š., kao svjedok, provedeno vještačenje po vještaku psihologu Lj.O., saslušan je vještak, te proveden dokaz čitanjem materijalne dokumentacije u spisu i to potvrda o isplaćenoj plati za 12/2014, potvrda za isplaćenoj plati za 10. i 11 /2014. godine za S.M., uvjerenje registra zemljišta 096-0-RZ-15-000048 od 12.01.2014.godine, izvještaj Pododjeljenja za socijalnu zaštitu broj 34-000657/14 od 25.03.2015.godine sa zapisnikom od 10.02.2015.godine, potvrda Policije distrikta broj 14.01-04-621/15 od 27.02.2015.godine, nalaz vještaka psihologa Lj.O. od 01.12.2015.godine, uvjerenje Direkcije za finansije broj 14.05-04.3.-1/14-9576 od 28.11.2014.godine, uvjerenje Zavoda za zapošljavanje broj 03-03.07.-2029/14 od 28.11.2014.godine i izvod iz matične knjige rođenih za mldb. S.A. od ... godine, pa

je na osnovu tako provedenog dokaznog postupka, utvrđeno sljedeće činjenično stanje.

Među strankama je nesporno da su živjeli u vanbračnoj zajednici od 25.02.2012. godine do 06.10.2014.godine i da je za to vrijeme rođeno jedno malodobno dijete i to mldb. S.A. rođena ... godine u B., koja od prekida vanbračne zajednice živi sa majkom u B..

Među strankama je sporno ko ima bolje uslove i mogućnosti da se dijete povjeri njemu na brigu i staranje jer tuženi tvrdi da ima sve uslove da dijete vaspitava i podiže, isto kao što tužiteljica sa druge strane tvrdi za sebe.

Tužiteljica je u svom iskazu od 05.10.2015.godine navela da su za vrijeme vanbračne zajednice živjeli sa roditeljima tuženog u B.2 i da zbog nesaglasnosti sa njegovim roditeljima, kod činjenice da tuženi nije htio da žive odvojeno od njih, napustila je vanbračnu zajednicu i otišla da živi sa mldb. kćerkom kod svojih roditelja. Navela je da tuženi redovno kontaktira sa mldb. kćerkom i po potrebi. Ona živi od pomoći roditelja, trenutno (u vrijeme davanja iskaza) je radila kod O.M. na berbi jabuka u voćnjaku, do početka decembra za dnevnicu od 25,00KM. Navodi da se njen otac bavi poljoprivredom, da imaju svoju kuću na sprat i pomoćnu zgradu, a ona sa kćerkom živi u kući, gdje imaju svoju sobu. Tuženi je prema njenim saznanjima zaposlen u TMD.M. i ostvaruje platu oko 500,00 KM, plus 200,00 KM „na ruke“, te da nema drugih prihoda i da živi kod svojih roditelja. Za dijete je osim obuće, odjeće i hrane potrebno kupovati pelene i da tuženi mldb. kćerki kupuje odjeću i pelenu, ali ne daje u novcu. Kad ona radi, njena majka se brine o mldb. A., zdrava je i mlada. Na upit punomoćnika tuženog, odgovorila je da je kuća u kojoj živi sa mldb. kćerkom uređena i da njeni roditelji žive u ljetnoj kuhinji, a ona sa kćerkom u kući gdje imaju sobu, kuhinju i kupatilo. Dok su živjeli sa roditeljima tuženog njegova majka je pomagala u brizi oko djeteta, a otac je zaposlen u TMD.M., dok je majka domaćica.

Tuženi je u svom iskazu naveo da je njihova vanbračna zajednica prestala zbog njegovih roditelja, jer je tužiteljica htjela da žive „pod kiriju“ sa čim se nisu slagali njegovi roditelji zbog djeteta. Navodi da, kada je dijete kod njega, njegova majka se brine o djetetu, dok kod tužiteljice i majka i tužiteljica vode brigu. Navodi da je „socijalno“ odredilo viđanje djeteta srijedom, a da po potrebi bude ili jedan ili dva dana. Navodi da kod tužiteljice nisu dobri uslovi za stanovanje, jer kuća nije završena, da dijete mora imati svoju sobu, što kod tužiteljice nema, dok je njegova kuća na dva sprata i ima kupatilo i razvedeno grijanje i dok je na poslu, o djetetu bi se brinula njegova majka, koja je zdrava i može brinuti o njoj, dok on i otac rade, a otac se bavi i poljoprivredom. Osim roditelja sa kojima živi, sa njima živi i njegova nena, koja ima penziju. Navodi da je podigao kredit kada su radili grijanje u kući, a da je djetetu kupovao što joj treba i smatra da dijete može da se potpuno prilagodi kod njega, gdje ima svoju sobu, svoj krevetac i ako on radi, njegova majka se brine o njoj. Radi šest dana u sedmici po 8 sati, a nedjeljom je slobodan i ako radi prvu smjenu, poslijepodne ode po mldb.A.. Navodi da prima gotovinski 230,00- 240,00 KM, a preko računa još 500,00 KM.

Sud je iskaze stranaka prihvatio u dijelu u kojem su njihove tvrdnje saglasne i nesporne (trajanje i prestanak vanbr.zajednice, rođenje djeteta, način viđanja i komunikacija sa roditeljima, te u pogledu visine primanja tuženog), dok iskazi nisu prihvaćeni u pogledu ocjene ko ima bolje uslove za brigu i vaspitanje djeteta.

M.M.Š., socijalni radnik, je u svom iskazu navela da je, nakon što je upoznata sa nalazom vještaka psihologa, izvela zaključak da nalaz psihologa upravo potvrđuje njen stav da je djetetu u uzrastu u kojem je dijete stranaka bitnije prisustvo majke i da se bavila time i cijenila stanje koje je tada bilo, te da nije došla do podataka da postoji neki problem u porodici tužiteljice. Nije ispitivala da li je bilo nasilja i alkoholizma, ne smatra da je to potpuno nevažno, ali misli da ne utiče toliko na sadašnje stanje, te na potrebe i vezanost djeteta za majku. Na upit punomoćnika tuženog odgovorila je da bi alkoholizam i nasilje moglo uticati, ako ga sada ima.

Iz izvještaja Organa starateljstva Brčko distrikta BiH od 25.03.2015.godine utvrđeno je da stranke nisu postigle sporazum o povjeri maloljetne kćerke i da su stambeni i materijalni uslovi bolji u porodici tuženog, te da postoji velika zainteresovanost i emotivna vezanost svih članova domaćinstva za maloljetnu Adnu, ali sobzirom na uzrast maloljetnog djeteta mišljenja su da je još uvijek neophodna neposredna briga i prisustvo majke u svakodnevnom životu djeteta, pa je prijedlog Organa starateljstva da se maloljetna S.A. povjeri na brigu, staranje i vaspitanje majci Š.A., uz redovne posjete ocu S.M..

Iz nalaza i mišljenja vještaka psihologa od 01.12.2015.godine utvrđeno je da se dijete adaptiralo na obje sredine, kako kod oca, tako i kod majke, a posmatrajući odnos djeteta i roditelja vještak zaključuje da je dijete razvilo emocionalni odnos koji je prilično isti prema ocu i prema majci, međutim kada je u pitanju odnos djeteta i roditelja naučno je dokazano da se afektivna vezanost javlja po rođenju djeteta sa majkom, jer prvi kontakt dijete ostvaruje sa njom pa se u narednim mjesecima ne odvajaju od nje, stvarajući simbiotsku vezu. Zbog pola djeteta i pravilne psihoseksualne identifikacije, bitno je da dijete što više vremena provodi uz majku, ali zbog razvoja u kojem se dijete nalazi neophodna je konstantna i funkcionalna veza oba roditelja. Porodični odnosi kod porodice S. su funkcionalni, a podaci o funkcionisanju unutar porodice Š. ukazuju na postojanje alkoholizma i nasilja u porodici. Podaci dobijeni analizom ličnosti ukazuju na emocionalnu nezrelost obje stranke, i zapaženo je da ni majka ni otac ne primjenjuju adekvatne stilove ni adekvatne edukativne metode u odgoju djeteta.

U zaključku vještak navodi da okruženje u kojem maloljetno dijete parničnih stranaka odrasta bi se moglo opisati kao vaspitno i edukativno deprivirajuće, pa je bitno da stranke uspostave adekvatan način komunikacije sa djetetom te da poboljšaju kompletan edukativni pristup djetetu, a emocionalna nezrelost obje stranke dodatno doprinose neadekvatnom odgoju djeteta, te je za njenu dobrobit neophodno da „porade na ličnom razvoju i da se edukuju o važnosti funkcionalne međusobne relacije“. Za razliku od funkcionalne porodice tuženog, odnosi u porodici tužiteljice su narušeni, pa je mišljenja da ukoliko se ne uključe adekvatan

nadzor isti bi mogli postati prijeteći po dijete. U pogledu stepena emocionalne povezanosti djeteta sa roditeljima ne postoji razlika u procjeni stepena emocionalne vezanosti, jer je dijete razvilo emocionalni odnos, koji je prilično isti i prema ocu i prema majci, a u periodu razvoja u kojem se dijete nalazi, je neophodna funkcionalna veza sa oba roditelja, međutim zbog pola djeteta i zbog psihoseksualne identifikacije, kao i starosti djeteta, bitno je da dijete što više provodi vremena uz majku.

Na ročištu od 01.02.2016.godine vještak je navela da je do podatka da kod tužiteljice postoji problem alkoholizma i porodičnog nasilja došla pri radu sa tužiteljicom i njenom porodicom, ali da u momentu eksploracije nije zapazila te probleme. Navodi da su oba roditelja emotivno nezrela i da su testovi pokazali da je tuženi davao poželjne odgovore da bi dijete bilo povjereno njemu, a dijete u ovom uzrastu je emocionalno vezano za majku i da sobzirom na to, bi trebalo dijete povjeriti majci, jer se nije razdvajalo od majke.

Sud je u cjelosti prihvatio i iskaz nalaz vještaka pa je prigovore tuženog na nalaz vještaka ocijenio neosnovanim, nalazeći da je vještak u potpunosti odgovorio zadatku vještačenja, te detaljno i jasno obrazložio zašto prednost kod povjere djeteta daje majci.

Iz uvjerenja registra zemljišta ovog suda broj 9096-0-Rz-15-000048 od 12.01.2004. godine utvrđeno je da M.S. nije upisan kao vlasnik nekretnina u KO B. i i B. II.

Iz potvrde o isplaćenoj plati za deseti, jedanaesti i dvanaesti mjesec 2014.godine izdate od „TM – M.“ utvrđeno je da je tuženom obračunata plata u neto iznosu od 500,00KM, pe da po odbitku poreza i doprinosa iznosi 483,26KM, a nakon odbitka u korist I.S.P.B. i T.M. iznos za naplatu iznosi 183,78KM.

Iz uvjerenja Zavoda za zapošljavanje Brčko distrikt BiH od 28.11.2014.godine utvrđeno je da se Š.A. nalazi u službenoj evidenciji Biroa za zaposlenje od 12.11.2012.godine i dalje, a iz Uvjerenja Poreske uprave Brčko distrikt BH od 28.11.2014.godine utvrđeno je da Š.A. nije evidentirana kao poreski obveznik u evidenciji poreskih obveznika u Poreskoj upravi. Direkciji za finasije Brčko distrikt BiH.

Na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja, ocjene dokaza u smislu člana 8 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH (u daljem tekstu ZPP), sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Odluka suda o čuvanju i vaspitanju malodobnog djeteta parničnih stranaka zasniva se prije svega na interesima djeteta, a pri svemu tome imajući u vidu i sljedeće utvrđene činjenice:

Naime, činjenicu da dosadašnji život sa majkom nije imao negativnih, neželjenih ili loših uticaja na psihološki i emocionalni razvoj i ponašanje mladb. djeteta da je tužiteljica uz dužnu pažnju i brigu vršila i vrši roditeljsku dužnost, nije ni jednim dokazom ili relevantnom činjenicom doveden u pitanje i ozbiljnu sumnju.

Organ starateljstva, ali i vještak psiholog, predlažu da se prilikom odluke o povjeri, mldb. dijete povjeri majci, jer dijete nema poteškoća u adaptaciji na promjene sredine, kao i problema sa separacijom, a majka je u stanju brinuti se o njoj, i kao roditelj o njoj odgovorno brine i izvršava svoje roditeljske dužnosti, te da tako i treba da ostane.

Sud je prihvatio mišljenje vještaka psihologa, kao i mišljenje organa starateljstva i socijalnog radnika M.M.Š., jer su svi saglasni u tome da majka odgovorno i savjesno brine o mldb. djetetu, a njihovi iskazi i mišljenja nijednim ozbiljnim prigovorom nisu dovedeni u sumnju.

Tvrđnje punomoćnika tuženog da treba dijete povjeriti ocu s toga što je materijalno situiran, sobzirom da u porodici tužiteljice egzistiraju problemi sa alkoholizmom i da bi ta činjenica mogla imati uticaj na psihomotorni razvoj mldb. djeteta, po ocjeni suda u konkretnom slučaju nisu od odlučnog značaja za odluku o povjeri djeteta, jer su i vještak i socijalni radnik utvrdili da sada ti problemi ne postoje, a tuženi nijednim dokazom to nije doveo u ozbiljnu sumnju.

Osim toga ni jedan dokaz ne upućuje na to da majka od faktičkog prekida bračne zajednice ne vodi adekvatnu brigu o djetetu, jer je naprotiv stav vještaka, u čemu postoji saglasnost sa mišljenjem organa starateljstva, što je i prihvaćeno od strane ovog suda, da je podobnije povjeriti dijete na čuvanje i vaspitanje majci, da je to u njenom najboljem interesu i da je, sobzirom na pol i dob djeteta kao i pravilne psihoseksualne identifikacije, bitno da dijete što više vremena provodi uz majku, što je po mišljenju suda odlučna činjenica.

S toga je i zaključak suda da dijete treba povjeriti majci u situaciji kada se ono već adaptiralo u sredini u kojoj živi, da povjera djeteta majci neće remetiti njen psihomotorni i emocionalni razvoj, da je dobro adaptirana na život i sa ocem i sa majkom, pa budući da dosadašnji način života mld.djeteta sa majkom u sredini u kojoj su živjeli i žive od napuštanja porodične zajednice nije imao negativan uticaj na njen psihofizički razvoj, po mišljenju suda, u najboljem interesu mld.djeteta je da takva situacija ostane i za dalje, pa sama činjenica da tuženi ima bolje stambene uslove nije od odlučnog značaja za odluku o povjeri djeteta.

U koliko se prilike nakon odluke suda promijene, tuženi uvijek može tražiti izmjenu ove odluke.

Na kraju, a kako slijedi i iz izvještaja organa starateljstva i mišljenja psihologa, roditelji moraju da „porade na ličnom razvoju i da se edukuju o važnosti funkcionalne međusobne relacije“.

Odredbom člana 192 Porodičnog zakona propisana je međusobna obaveza izdržavanja roditelja i djece, a članom 193 istog zakona propisano je da se izdržavanje određuje prema potrebama izdržavanog lica i mogućnostima davaoca izdržavanja.

Po mišljenju ovog suda tuženi je u mogućnosti da doprinosi u iznosu određenom u izreci ove presude, jer su i prema citiranim odredbama Porodičnog zakona roditelji prvenstveno obavezni da izdržavaju mldb. dijete i u izvršavanju te obaveze moraju da iskoriste sve svoje mogućnosti, što znači da ulože i dodatne napore kako bi obezbijedili sredstva za njihovo izdržavanje.

Stav je sudske prakse da visina izdržavanja treba da omogući najmanje takav nivo životnog standarda za dijete, kakav uživa roditelj-dužnik izdržavanja, pa je stoga sud dosudio iznos kao u izreci koji je, uz odgovarajući doprinos majke, koja je takođe dužna upotrijebiti sve svoje mogućnosti i sposobnosti kako bi omogućila djeci izdržavanje, adekvatan potrebama djece uzrasta kao što su djeca parničnih stranaka, a tuženi s obzirom

Sud je mišljenja da dosuđeni iznos izdržavanja, uz odgovarajući doprinos majke i zakonske zastupnice koja je takođe dužna da doprinosi izdržavanju, što ona i čini, je adekvatan osnovnim potrebama mld.djeteta i mogućnostima tuženog, a koji iznos ni u kom slučaju neće ugroziti njegovu egzistenciju.

Naime, prilikom određivanja visine doprinosa za izdržavanje sud je cijenio sve okolnosti propisane odredbama člana 214 stav 3 Porodičnog zakona tj. sa jedne strane uzeo u obzir uzrast mldb. djece i materijalne prilike oca sa kojim žive, a sa druge strane mogućnosti tužene.

Tuženi je zdrav, radno sposoban i bez obaveza da izdržava druga lica.

Zaposlen je i ostvaruje mjesečna primanja u iznosu od ukupno 730,00-740,00KM, što među strankama proizilazi nespornim.

Po mišljenju ovog suda tuženi je u mogućnosti da doprinosi u iznosu određenom u izreci ove presude, koji iznos može zaraditi i radeći kod drugih i za najmanju dnevnicu (koja je u Brčko distriktu što je opštepoznato 25,00KM), jer su i prema citiranim odredbama Porodičnog zakona roditelji prvenstveno obavezni da izdržavaju mldb. dijete i u izvršavanju te obaveze moraju da iskoriste sve svoje mogućnosti, što znači da ulože i dodatne napore kako bi obezbijedili sredstva za njihovo izdržavanje. Sud je cijenio činjenicu da tuženi ostvaruje redovna primanja dovoljna da doprinosi izdržavanju djeteta u iznosu na koji ga je obavezao sud, a da mu ostane dovoljan iznos za njegovo izdržavanje, da ne zapadne u oskudicu.

Naime, po mišljenju ovog suda tuženi je kao roditelj dužan doprinositi izdržavanju svog djeteta u kojem cilju mora aktivirati sve svoje snage, te ostvariti makar minimalan prihod za ispunjenje svoje obaveze, s obzirom da su potrebe djeteta u uzrastu u kojem su njihova mldb. kći, ipak veće od iznosa na koji je obavezan plaćati.

Prilikom utvrđivanja visine doprinosa izdržavanja, u smislu odredbi člana 215 Porodičnog zakona, sud je posebno cijenio doprinos tužiteljice kao majke koji se ogleda u brizi, čuvanju i vaspitanju mldb.djeteta i koji je novčano nemjerljiv i po pravilu daleko veći od novčanog iznosa koji daje drugi roditelj.

Pored toga tuženi tvrdi da mldb. kćerki kupuje pelene, po potrebi odjeću i obuću, što ni tužiteljica ne osporava, pa je, po mišljenju suda i materijalno sposoban da iznos na koji je obavezan doprinosi u izdržavanju mldb. kćeri, jer sva davanja mimo onog koja su utvrđena presudom su dobrovoljna davanja i ne utiču na odluku suda o visini izdržavanja i ne mogu imati uticaja na njegovu obavezu plaćanja izdržavanje, niti bi ga mogao osloboditi doprinosa izdržavanja djeteta

na način kako navodi, jer to ima vid dobrovoljnog davanja i ne može se pretvoriti u njegovu zakonsku obavezu da traži uračunavanje.

Okolnost da tuženi otplaćuje kredit, ne može uticati na visinu doprinosa za izdržavanje mldb. djeteta koje je, zajedno sa zakonskom zastupnicom majkom mldb. djeteta, dužan izdržavati, ne može uticati na visinu doprinosa za izdržavanje mldb. djeteta koju je tuženi dužan da izdržava (pored majke), jer tuženi mora da bude svjestan da je obaveza izdržavanja svog djeteta njegova, kao i tužiteljčina, zakonska obaveza.

S toga je sud dosudio iznos kao u izreci, koji, uz odgovarajući doprinos majke, koja je takođe zdrava, radno sposobna i bez obaveze da izdržava druga lica, adekvatan potrebama djeteta uzrasta kao što je dijete parničnih stranaka.

Ako poslije donošenja ove oduke dođe do izmjena u pogledu ovih okolnosti, parnične stranke u novom postupku mogu tražiti povećanje, sniženje ili ukidanje dosuđenog izdržavanja.

Budući da je „protivtužba“ tuženog sumpsumirana u odluku o tužbenom zahtjevu tužiteljice, sud o istoj nije posebno odlučivao.

Radi svega prednje iznešenog sud je odlučio kao u izreci.

Odluka suda o troškovima zasniva se na članu 117 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH (Sl.gl.BD BiH br.8/2009), jer nijedna od stranaka nije tražila naknadu istih.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 30 dana, od prijema iste, Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH, putem ovog suda.

S U D I J A

Aleksandra Obradović